

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku K. S. i M. S.

przy uczestnictwie Gminy K., Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości przy ulicy W. w K. i K. N.

o ustanowienie służebności gruntowej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 czerwca 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie K. S. od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 maja 2007 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2007 r. Sąd Okręgowy w K. zmienił postanowienie Sądu pierwszej instancji i oddalił wnioski K. i M. małż. S. o ustanowienie na rzecz nieruchomości stanowiącej ich własność służebności wybudowania, eksploatacji i remontowania instalacji gazowej i telefonicznej pasem gruntu na nieruchomości obciążonej, stanowiącej własność Gminy K. i pozostającej w użytkowaniu wieczystym właścicieli odrębnych lokali w budynku na niej położonym, tworzących Wspólnotę Mieszkaniową.

Wnosząc skargę kasacyjną od tego postanowienia pełnomocnik wnioskodawców uiścił opłatę od skargi w kwocie 40 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z jednolitym i utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego (porównaj postanowienie z dnia 31 grudnia 1962 r. II CR 1006/62. OSPiKA 1964/5/91 oraz

uchwały z dnia 3 maja 1965 r. III CO 34/65, OSNCP 1966/7-8/109 i z dnia 30 sierpnia 1991 r., OSNCP 1992/4/53) dopuszczalne jest ustanowienie przez sąd służebności gruntowej umożliwiającej przyłączenie do sieci elektrycznej, gazowej, telefonicznej i innych urządzeń przesyłowych nieruchomości pozbawionej połączenia z siecią i obciążenie tą służebnością nieruchomości mającej bezpośrednią łączność z tą siecią. Ustanowienie takiej służebności przez sąd odbywa się na podstawie stosowanego w drodze analogii art. 145 k.c. dotyczącego ustanowienia drogi koniecznej. W tej sytuacji prawidłowo Sądy obu instancji uznały, że w rozpoznawanej sprawie opłata sądowa od wniosku oraz od apelacji powinna być pobrana taka, jak od wniosku o ustanowienie drogi koniecznej i taką opłatę w wysokości stałej w kwocie 100 zł pobrały od wnioskodawców w chwili złożenia wniosku, na podstawie § 24 ust. 1 pkt 1 obowiązującego wówczas rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz. U., Nr 156, poz. 753 ze zm.), a od uczestników pobrały od apelacji opłatę w wysokości stałej w kwocie 200 zł na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

Zgodnie ze wskazanym przepisem, w związku z art. 3 ust. 2 pkt 3 i art. 12 u.k.s.c. taką samą opłatę miał obowiązek uiścić pełnomocnik wnioskodawców przy wnoszeniu skargi kasacyjnej. Z uwagi na to, że uiścił opłatę w wysokości 40 zł, która nie odpowiada opłacie wymaganej, należy uznać, że skarga kasacyjna nie została należycie opłacona, wobec czego podlega odrzuceniu na podstawie art. 130² § 3 k.p.c. Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.